

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 6T/56/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7518010434
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Ginelliová
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2020:7518010434.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudkyňa Okresného súdu Košice - okolie, JUDr. Mariana Ginelliová, na hlavnom pojednávaní konanom v Košiciach dňa 13.7.2020, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný:

C. T. - L.. X.X.XXXX E. E. L. P., T., A.. E. Č..XX, M. T.- M.,

je vinný, že

- v obci Čaňa, okres Košice - okolie a inde aj napriek rozsudku Okresného súdu Košice- okolie sp.zn. 19P/29/2012 z 10.8.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 17.9.2012, na základe ktorého je povinný prispievať na výživu svojich detí a to mal. C. T., L.. XX.X.XXXX a mal. C. T., L.. XX.X.XXXX sumou 40 € mesačne na každé dieťa, vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred zmenené rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 9P/61/2017 zo dňa 6.9.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/105/2018 zo dňa 31.8.2018, k rukám matky W. T., P. J. G.Á. XXX/XX, Č., okres Košice - okolie, počnúc dňom 25.1.2012, kde túto povinnosť si riadne neplní od 20.11.2015 do 13.7.2020, čím dlhuje na výživnom W. T. sumu vo výške 4.320,- €,

t e d a

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

t ý m s p á c h a l

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, 3, 8 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Trestného zákona sa mu výkon trestu odňatia slobody podmienene o d k l a d á na skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa poškodená W. T., P. J. G. XXX/XX, Č., okres Košice - okolie, s nárokom na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej W. T., D. C. D., T. N., E. X., listinnými dôkazmi a zistil skutkový stav tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný pred vyšetrovateľom vypovedal, že býva v T., L. Y. Č.. XXXX/X, je zamestnaný ako vodič, je držiteľom vodičského oprávnenia, doposiaľ nebol liečený na psychiatrii ani trestne stíhaný. Poprel spáchanie skutku a uviedol, že tvrdenie bývalej manželky sa nezakladá na pravde, nakoľko mu bolo výživné vo výške 40,- € za obdobie I/2015 - II/2018 zrážané zo mzdy, čo je zrejmé aj z výplatnej pásky. Ďalšie platby mu nemohli byť sťahované z dôvodu výšky jeho mzdy ktorá bola 350,- €, no aj z toho pravidelne až do 09/2017 platil výživné, následne 11/2017 jej poslal splátku za 3 mesiace teda do 12/2017, čo mu potvrdila správou. Za žalovaného obdobie nosil peniaze jej matke T.L. N. do práce kde pracovala alebo ich dal priamo poškodenej keď prišiel pre chlapcov prípadne v práci v MilkAgro, o čom však doklady nemá, nakoľko ich dával na ruku. Začiatkom roka sa mu nejaké platby vrátili a od januára nemá vyplatené výživné, no nemá problém to doplatiť. Uviedol, že momentálne žije so svojou terajšou manželkou v Košiciach v podnájme, pričom manželka je tehotná. Dodal, že si je vedomý že má dlh voči poškodenej, no je ochotný to vyplatiť. Na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný a uviedol, že je tretíkrát ženatý, pričom s manželkou má jedno maloleté dieťa a s poškodenou má dve deti. Od 20.4.2019 je nezamestnaný, no celé žalované obdobie riadne pracoval. Súdom mu bolo uložené platiť výživné vo výške 40,- eur na každé dieťa a toto platil od 20.11.2015 tak že polovicu platil on osobne do ruky poškodenej alebo svokre, o čom však nemá doklady a polovicu mu zrážal zo mzdy zamestnávateľ na základe exekúcie celkovo v sume 1.120,- €. Následne sa mu vracali platby, preto požiadal poškodenú o číslo účtu, no to už poškodená podala trestné oznámenie. Obžalovaný bol opätovne vypočutý dňa 3.6.2020 kedy uviedol, že je ochotný uhradiť výživné, neplatil lebo bol nezamestnaný, toho času pracuje v spoločnosti KOSIT ako vodič od 15.4.2020. Výživné na obe deti má platiť po 80,- eur a 40,- eur splátku. Okrem toho vyživuje rodinu nakoľko má druhú manželku a rok a pol staré dieťa, s ktorými žije v spoločnej domácnosti. Nakoľko je čiastočne invalidný dôchodca poberá invalidný dôchodok vo výške 130,- eur. Zo spáchania skutku obžalovaného usvedčuje svedecká výpoveď poškodenej W. T., ktorá uviedla, že obžalovaný riadne neprispieval na výživu ich synov mal. C. S. C.. C., pričom mu bolo súdom stanovené výživné rozhodnutím Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 10.8.2012 sp. zn. 19P29/2012 vo výške 40,- € na každé dieťa počnúc dňom 25.1.2012. Vyživovaciú povinnosť si neplnil za obdobie 11/2015, 12/2015 po 80,- €, rok 2016 v sume 480,- €, polovicu hradil zamestnávateľ, za rok 2017 v sume 400,- €, za rok 2018 v sume 480,- €. Na hlavnom pojednávaní potvrdila, že jej bolo platené výživné na polovicu, pričom od 11/2015 chodilo výživné len od zamestnávateľa po 40,- € až do 25.10.2017. Potvrdila, že zamestnávateľ obžalovaného priznal, že obžalovanému sťahoval výživné z výplaty za rok 2017 až do apríla 2018 vrátane a sumu 320,- € je jej ochotný zaplatiť. Poprela, žeby jej obžalovaný platil výživné na ruku. Dodala, že na miesto obžalovaného jej bolo vyplácané náhradné výživné prostredníctvom úradu práce vo výške 160,- € predtým vo výške 80,- €. Obžalovaný jej doposiaľ nezaplatil dlžné výživné a doposiaľ jej za žalované obdobie dlhuje sumu 4.320,- €.

Na hlavnom pojednávaní bol ako svedok vypočutý C. D., ktorý vypovedal, že obžalovaný bol v jeho firme zamestnaný ako vodič v období od roku 2012 do septembra 2018, tento pracovný pomer bol ukončený dohodou. O vyživovacej povinnosti obžalovaného mal vedomosť, nakoľko mu túto obžalovaný nahlásil. V období október alebo november 2017 mu bolo sťahovaných po 40,- € mesačne z platu, no tieto neposielal poškodenej, nakoľko si od neho obžalovaný požičal peniaze a tieto bral ako kompenzáciu, o čom však obžalovaný nevedel. Vysvetlil to poškodenej a tieto peniaze za obdobie 11/,12/2017 a 01/,02/03/,04/2018 v celkovej sume 320,- € je ochotný poškodenej uhradiť.

Svedkyňa T. N. pri výsluchu na hlavnom pojednávaní poprela, žeby obžalovaný platil prostredníctvom nej výživné poškodenej. Uviedla, že sa nestalo ani v jednom prípade, keď za ňou prišiel do práce a dal jej peniaze ako výživné na maloleté deti.

Na návrh obžalovaného bol v konaní vypočutý svedok E. X., ktorý rovnako poprel, žeby obžalovaný prostredníctvom neho zasielal poškodenej peniaze ako výživné na deti, pričom on osobne nikdy poškodenej peniaze ohľadom výživného nedoručoval.

Zo správy úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 10.4.2018 vyplýva, že obžalovaný C. T. nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie.

Podľa oznámenia sociálnej poisťovne zo dňa 9.4.2018 obžalovaný bol vedený v evidencii ako platiteľ poisťného v zmysle § 128 ods. 1, 3, 8 - 11 č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení a je vedený zamestnanec v pracovnom pomere od 1.4.2012.

Zo správy spol. KOSIT a.s. Košice vyplýva, že obžalovaný bol zamestnancom firmy od 1.12.2019 do 29.2.2020 a v súčasnosti od 15.4.2020 pracuje v spoločnosti na pozícii ako vodič, kde jeho čistý priemerný mesačný príjem za obdobie 12/2019 - 5/2020 je 765,68 €, pričom z jeho mzdy nie sú vykonávané zrážky na základe exekučného príkazu.

Rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie sp.zn. 7C/58/2010 - 65 zo dňa 30.8.2010 bolo manželstvo obžalovaného a poškodenej rozvedené, pričom maloletí C. S. C. T.í boli zverení do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na ich výživu sumou 55,-€ mesačne na každé dieťa, vždy do 15-teho dňa v mesiaci do rúk matky vopred. Výživné na maloletých bolo zmenené rozsudkom tunajšieho súdu 19P/29/2012 zo dňa 10.8.2012 na sumu 40,- € mesačne na každé dieťa. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 17.9.2012. Dňa 6.9.2017 Okresný súd Košice - okolie v konaní 9P/61/2017 zmenil tento rozsudok a zaviazal otca prispievať na výživu detí po 80,- € na každé dieťa mesačne, vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc 28.2.2017 s tým, že dlžné výživné za obdobie od 28.2.2017 do 31.8.2017 vo výške 240,- € na maloletého C. a 240,- € na maloletého C. povoľuje otcovi splácať v mesačných splátkach po 20,- € na každé dieťa spolu s bežným výživným až do vyrovnania, k rukám matky pod hrozbou straty výhod splátok, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku (dátum právoplatnosti 27.9.2018).

Na základe vyššie citovaných rozsudkov súd zistil, že obžalovaný za obdobie od 20.11.2015 do 13.7.2020 mal zaplatiť na výživnom sumu 5.520,- eur, pričom poškodenej bolo uhradené 1.200,- €. Obžalovaný dlhuje na výživnom poškodenej 4.320,- €.

Po zhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo i súhrne bolo preukázané, že obžalovaný v dobe od 20.11.2015 do 13.7.2020 neprispieval na výživu svojich synov C. S. C. aj napriek tomu, že táto povinnosť mu vyplývala z rozsudku Okresného súdu Košice - okolie, sp. zn. 19P/29/2012 zo dňa 10.8.2012 podľa ktorého mal platiť sumou 40,- € mesačne na každé dieťa a rozsudku Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 9P/61/2017 zo dňa 6.9.2017 vo výške 80,- eur mesačne počnúc od 28.2.2017, čím k 13.7.2020 dlhuje na výživnom sumu vo výške 4.320,- eur a tým naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zák. Súd do dlžného výživného nezapočítal sumu 320,- €, ktoré z výplaty obžalovanému zrazil zamestnávateľ a nevyplatil poškodenej, ale nechal si pre seba z dôvodu započítania dlhu, ktorý mal obžalovaný u neho a sumu ktorú poukázal obžalovaný za obdobie júl až november 2017 poškodenej v sume 200,- €.

Na rozdiel od obžaloby súd konanie obžalovaného prekvalifikoval na úmyselné konanie v zmysle ustanovenia § 15 písm. b/ Tr. zák., pretože zo zisteného skutkového stavu je zrejmé, že obžalovaný mal vedomosť, že má platiť výživné na maloleté deti a peniaze matke riadne poslal.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd zistil, z miesta trvalého bydliska nie je bližšie hodnotený, doposiaľ nebol prejednávaný komisiou verejného poriadku. Z odpisu registra trestov vyplýva, že tam nemá žiaden záznam.

Pri určení druhu a výmery trestu súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery možnosti nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. Obžalovanému poľahčovalo, že doposiaľ nebol súdne trestaný, príťažujúce okolnosti neboli zistené. Vzhľadom k tomu, že u obžalovaného prevažovali poľahčujúce okolnosti, podľa § 38 ods. 3,8 Tr. zák. mu súd uložil trestnej odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby. Obžalovaný je povinný v skúšobnej dobe viesť riadny život a nesmie sa dopustiť žiadného protizákonného konania, pretože ináč mu súd podmienienečne odložený trest odňatia slobody 12 mesiacov premení na nepodmienienečný.

-5- 6T/56/2018

Uložený trest súd považuje za dostatočný na dosiahnutie účelu trestu z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.